

Modelowanie i analiza systemów informatycznych

dokumentacja projektu:
System wspomagania decyzji

inż. Bartosz Ociepka

inż. Beniamin Stecuła

23 listopada 2020

Podział pracy

Podział pracy był płynny, lecz z większym naciskiem na:

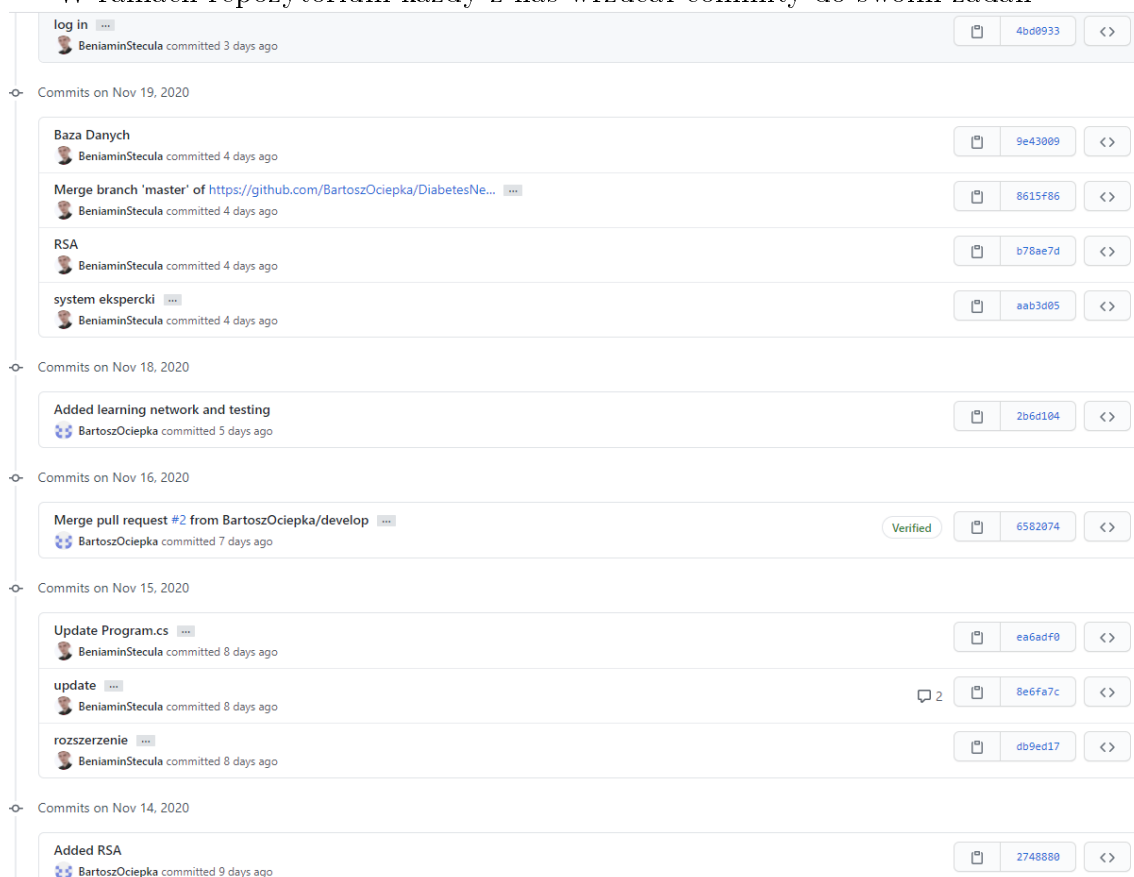
- inż. Bartosz Ociepka – backend, praktyka,
- inż. Beniamin Stecula – frontend, teoria, dokumentacja.

Udokumentowanie pracy

Dokumentowanie pracy odbyło się na kilka sposobów:

- utworzenie niniejszej dokumentacji,
- zarządzanie podziałem i wykonaniem zadań w serwisie Trello,
- przechowywanie kopii poprzednich wersji programu.

W ramach repozytorium każdy z nas wrzucał commity do swoim zadań

Całe repozytorium jest dostępne pod adresem
<https://github.com/BartoszOciepka/DiabetesNeuralNetwork>

Instrukcja obsługi

Niezałogowany użytkownik na start widzi menu, z którego może się zalogować, zarejestrować, sprawdzić próbkę lub wyjść.

```
Hello patient 1
Role: patient

MENU
1. Test data
2. Log out
3. Register
4. Exit program
```

Po zalogowaniu jako doktor do menu dochodzi opcja dodania próbki, trenowania zbioru lub uruchomienia programu testującego, który sprawdza i pokazuje wyniki uczenia dla różnych konfiguracji sieci.

```
Hello doctor 1
Role: doctor

MENU
1. Test data
2. Log out
3. Register
4. Exit program
5. Train dataset
6. Add data to dataset
7. Compare training parameters
```

Wchodząc w każdą opcję użytkownik jest prowadzony za rękę przez cały proces. W razie błędu lub podania niepoprawnych danych wyświetlany jest komunikat błędu.

Instrukcja wdrożenia

Aby wdrożyć projekt należy wykonać poniższą listę kroków:

1. zaimportowanie projektu w Visual Studio 2015,
2. import danych do bazy danych MySql (dołączono plik dump.sql zawierający potrzebne tabele),
3. zmiana connectionString w kodzie na odpowiadające używanej bazie, danych (dokonanie zmiany klas gdy używana jest inna baza niż MySql),
4. uruchomienie projektu.

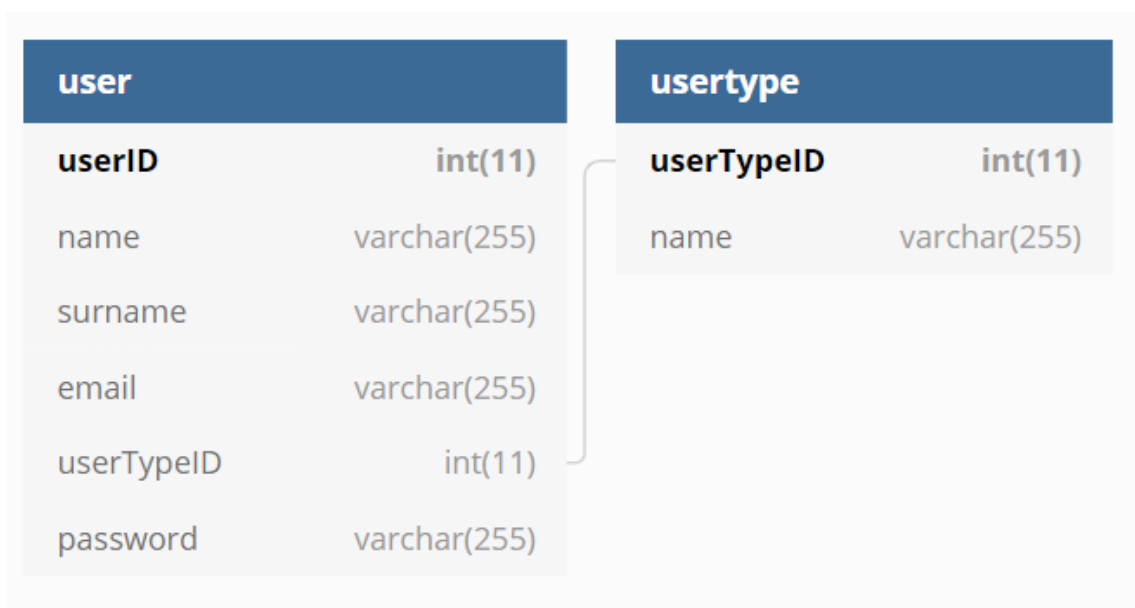
Część testowa

Baza danych

Łączenie z bazą danych ma na stałe ustawione właściwości, które mogą być w razie potrzeby edytowane w klasie *LinqToDbSettings.cs* we fragmencie:

```
1  new ConnectionStringSettings
2  {
3      Name = "DiabetesDatabase",
4      ProviderName = "MySQL",
5      ConnectionString = @"Server=localhost;Database=diabetes;Uid=;Pwd="
6  };
```

Diagram UML bazy danych został przedstawiony na rysunku 1.

Rysunek 1: Diagram klas.

Komponenty systemu

W naszym programie komponenty systemu uporządkowane są w odpowiednich folderach o nazwach pokazujących jakie pliki tam znajdziemy. I tak mamy:

- Core - z głównymi elementami systemu, w naszym wypadku sieć neuronową
- Authorization - pliki do logowania/rejestracji oraz trzymania ich stanu

- Controllers - tutaj są kontrolery używane jako most między bazą danych a modelami
- Helpers - klasy pomocnicze do walidacji i szyfrowania
- Models - modele używane w programie
- ORM - konfiguracja ORMa, którego używamy do komunikacji z bazą

Użyliśmy wzorca projektowego Singleton, dzięki temu nie musimy tworzyć obiektu gdy chcemy zwalidować dane lub je zaszyfrować. Można też uznać, że w ramach używania biblioteki AForge do sieci neuronowej używamy wzorca Fasada.

Nasza sieć neuronowa jest utworzona przy wykorzystaniu biblioteki AForge (<http://www.aforgenet.com/framework/docs/>). Nie jest to zbyt znana biblioteka, ale do jej wykorzystania przekonała nas bardzo dokładna dokumentacja.

Biblioteka udostępnia nam obiekt *ActivationNetwork*, który w konstruktorze bierze funkcję aktywacyjną, ilość wejść sieci oraz tablicę neuronów w poszczególnych warstwach. W naszym wypadku za funkcję aktywacyjną wzięliśmy funkcję sigmoidalną z alfą równą 1.8 (taką wartość uznaliśmy za najlepszą w ramach testowania). Gdy już mamy utworzony obiekt sieci musimy ją nauczyć. Służy do tego klasa *BackPropagationLearning* (jak i inne, ale my będziemy uczyć sieć używając propagacji wstecznej).

Algorytm szyfrowania

W naszym programie do rejestracji i logowania użyliśmy stworzonej przez siebie klasy *AuthorizationManager*, która zawiera metody *LogIn()*, *Register()*, *LogOut()*. Szyfrowanie zaimplementowane zostało w klasie *RSAHelper*, w której znajduje się cała logika szyfrowania opierająca się na klasie *RSACryptoServiceProvider*. Do szyfrowania użyty został algorytm RSA (definicja oraz dwa wywołania):

```

1      using (var rsa = new RSACryptoServiceProvider(2048))
2      ...
3      User user = UserController.FindUserByEmailAndPassword(email,
        RSAHelper.encrypt(password));
4      ...
5      User user = new User(name, surname, email, RSAHelper.encrypt(
        password), userTypeID);

```

Algorytm Rivesta-Shamira-Adlemana (RSA) to jeden z pierwszych i najpopularniejszych asymetrycznych algorytmów kryptograficznych o kluczu publicznym. Może być stosowany i do szyfrowania, i cyfrowego podpisywania plików.

Polega on na liczeniu funkcji Eulera dla dużych liczb pierwszych, a jego bezpieczeństwo opiera się na trudności faktoryzacji dużych liczb złożonych.

Każdy z rozmówców posiada parę kluczy: prywatny i publiczny. Pierwszy z nich służy do deszyfrowania wiadomości przychodzącej, a drugi do szyfrowania wychodzącej. Aby nawiązać komunikację rozmówcy muszą wymienić się swoimi kluczami publicznymi. Klucze prywatne nigdy nie są ujawniane.

System ekspercki

W dziale sztucznej inteligencji systemem eksperckim (Expert System – ES) nazywa się system komputerowy, który emuluje podejmowanie decyzji przez ludzkiego specjalistę z danej dziedziny. Odzwierciedla procesy myślowe na zasadzie działania ludzkiego mózgu.

Do rozwiązań wykorzystujących ES zaliczamy:

- systemy agentowe,
- agenty programowe,
- eksplorację danych,
- wspomaganie twórczego myślenia,
- ontologie systematyzujące wiedzę.

ES powinien zawierać trzy charakterystyczne, podstawowe cechy:

- bazy wiedzy – schematycznie zapisane informacje uzyskane od ludzkich ekspertów w danej dziedzinie,
- procedury wnioskujące – odzwierciedlające wnioskowanie symboliczne, które jest charakterystyczne dla funkcjonowania ludzkiego mózgu,
- zdolność do poszerzania wiedzy – umożliwienie ciągłego rozwoju systemu w przypadku stale napływających nowych informacji koniecznych do uwzględnienia aby otrzymywać stale aktualne wyniki zgodne z nowym stanem wiedzy w dziedzinie.

Struktura ES składa się z sześciu podstawowych elementów:

- baza wiedzy – składająca się ze zbioru reguł,
- baza danych – zawierająca dane obiektów, wartości, przypadki i hipotezy,
- procedury wnioskowania – jest to maszyna wnioskująca,
- procedury objaśniania – tłumaczą strategię wnioskowania,
- procedury sterowania dialogiem – funkcje wejścia/wyjścia sterujące programem i wyznaczające zadania, które ma wykonać
- procedury zarządzania wiedzą – pozwalają na modyfikację oraz rozszerzanie, pozyskiwanie wiedzy.

Przykładowy kod z aplikacji z testami

1 `Tutaj wklejamy pelen kod.`
